

Er ref: 218-889-2016

2016-04-06

Länsstyrelsen i Blekinge län

Överklagan av beslut om tillstånd till skydds jakt efter storskarv i Blekinge samt begäran om inhibition

I beslut 29 mars 2016 meddelade Länsstyrelsen i Blekinge län tillstånd till dels skydds jakt efter storskarv för fiskare och deras medhjälpare, dels skydds jakt efter storskarv för markägare/jakträttsinnehavare och deras jaktgäster samt personer som omfattas av länsstyrelsens tillstånd till jakt på allmänt vatten.

Sveriges Ornitologiska Förening – BirdLife Sverige har inget att invända mot den skydds jakt som bedrivs vid fiskeredskap, medan övriga delar av beslutet inte kan sägas uppfylla de krav som anges i 23 a § jaktförordningen. Jakten riskerar dessutom att delvis riktas mot ett bestånd som minskat under senare tid.

Enligt svensk lagstiftning kan skydds jakt tillämpas för att minska skador på näringar av skilda slag. Det måste emellertid finnas en påvisbar skada för att instrumentet skydds jakt ska kunna användas. Trots omfattande forskningsinsatser under senare år finns det inga studier som visar på att skarvarnas uttag har några påtagliga effekter på fiskbestånden.

Naturvårdsverket har tidigare, såväl 2013 som 2014, avvisat krav på generell skydds jakt på storskarv i Stockholms skärgård. Av Naturvårdsverkets bedömning i dessa fall framgår att skäl för att bevilja skydds jakt på skarv är att *förhindra allvarlig skada* på fisket. Det krävs en stark koppling mellan skarvens sökande efter föda och den orsakade eller riskerade skadan på fisket. Sådana starka samband finns när det gäller utsättningsplatser för fisk och vid fasta och rörliga fiskeredskap samt fiskodlingar, men det finns inte i öppna havet enligt Naturvårdsverket. Det beslut som länsstyrelsen i Blekinge län fattat står alltså i strid med Naturvårdsverkets uppfattning.

Storskarven förekommer i Sverige med två olika underarter. Det är dels den häckande formen *Phalacrocorax carbo sinensis* (ofta benämnd mellanskarv) och dels formen *Phalacrocorax carbo carbo* ("atlantisk storskarv") som häckar längs norska kusten men också på Kolahalvön. Delar av det sistnämnda beståndet övervintrar i Östersjön.

Mellanskarven utrotades i Sverige runt förra sekelskiftet men återinvandrade och etablerade sig i Kalmarsund mot slutet av 1940-talet. Beståndet ökade därefter kraftigt från 1980-talet fram till början av 2000-talet, och 2006 beräknades ca 43 000 par häcka i landet. En ny inventering 2012 gav drygt 40 000 par (Wirdheim & Engström 2013a). I Blekinge län räknades 2036 par 2006 och 1885 par 2012. Enligt länsstyrelsens beslut uppgick beståndet 2015 till 2109 par, medan det 2014 var 1885 par. Dessa räkningar visar således att beståndet pendlar upp och ner men håller sig på längre sikt ganska stabilt kring 2000 par (\pm ca 100 par).

De riksomfattande inventeringar som genomfördes 2006 och 2012 visar att beståndet av mellanskarv nådde sin topp i Sverige runt millennieskiftet. Därefter har utvecklingen planat ut och i delar av landet ersatts av en svag tillbakagång.

Förutom de häckande fåglarna uppehåller sig ett ganska stort antal yngre, icke-häckande, fåglar längs kusten under sommarhalvåret. Men merparten av såväl dessa icke-häckare som de häckande fåglarna flyttar söderut mot slutet av sommaren eller under hösten. Endast en liten del av den häckande populationen är kvar genom vintern (Wirdheim & Engström 2013b). En del av de storskarvar man då ser är istället övervintrare från populationen längs norska kusten och på Kolahalvön. Dessa tillhör den atlantiska rasen *Phalacrocorax carbo carbo* och en viss del av populationen har övervintrat i Östersjön i långa tider. Enligt en nyligen presenterad rapport från en omfattande europeisk studie (Bregnballe m.fl. 2014) har den norska populationen av atlantisk storskarv minskat med ca 40 procent sedan 2006. Eftersom den beslutade skyddsjakten till betydande del kan komma att äga rum under vinterhalvåret, är risken stor att det är på denna, starkt minskande, population man kommer att jaga.

Vi överklagar härmed länsstyrelsens beslut på följande två grunder:

- Det föreligger ingen påvisad allvarlig skada på fiskbeståndet på grund av skarvar.
- Jakten under vinterhalvåret kan komma att bedrivas på en population som är kraftigt minskande och som istället för decimering bör åtnjuta skydd.

Vi yrkar även på inhibition av beslutet till dess frågan är slutligt avgjord.

För Sveriges Ornitologiska Förening – BirdLife Sverige

Halmstad dag som ovan

Dennis Kraft
ordförande

Anders Wirdheim
fågelskydd och information

Litteratur:

Bregnballe, T., Lynch, J., Parz-Gollner, R., Marion, L., Volponi, S., Paquet, J.-Y., Carss, D. & van Eerden, M. 2014. *Breeding numbers of Great Cormorant *Phalacrocorax carbo* in the Western Palearctic. 2012–2013*. Scientific Report from DCE – Danish Centre for Environment and Energy No. 99.

Wirdheim, A. & Engström, H. 2013a. *Inventering av häckande storskarv (underart mellanskarv) i Sverige 2012*. Sveriges Ornitologiska Förening och Naturvårdsverket.

Wirdheim, A. & Engström, H. 2013b. *Inventering av övervintrande storskarv (*Phalacrocorax c. carbo* & *Ph. c. sinensis*) i Sverige januari 2013*. Sveriges Ornitologiska Förening och Naturvårdsverket.